

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

КОМІТЕТ З ПИТАНЬ ПРАВОВОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРАВОСУДДЯ

В И С Н О В О К

щодо проекту Закону про внесення змін до Кримінального та Кримінально-виконавчого кодексів України щодо пом'якшення процесу відбування покарань (реєстр. № 7335 від 23 листопада 2017 року)

Комітет з питань правової політики та правосуддя розглянув на своєму засіданні 4 квітня 2018 року (протокол № 68) на відповідність Конституції України проект Закону про внесення змін до Кримінального та Кримінально-виконавчого кодексів України щодо пом'якшення процесу відбування покарань (реєстр. № 7335 від 23 листопада 2017 року) (далі – Законопроект), поданий народним депутатом України Дмитренком О.М.

Згідно із пояснювальною запискою метою Законопроекту є внесення змін до Кримінального та Кримінально-виконавчого кодексів України шляхом перегляду змісту існуючих норм закону та доповнення новими положеннями.

Для досягнення зазначеної мети пропонується уточнити окремі аспекти процесу призначення та виконання кримінальних покарань. Передбачено зарахування судом строку попереднього ув'язнення як один день за два дні позбавлення волі, якщо така особа була засуджена за необережний злочин, підстави призначення більш м'якого покарання відповідно до статті 82 Кримінального кодексу України, а також розширено коло заходів заохочення, що застосовуються до осіб, позбавлених волі відповідно до Кримінально-виконавчого кодексу України.

Прийняття вказаного Законопроекту, за твердженням автора, створить сприятливі умови для оптимізації процесу призначення, виконання та відбування кримінальних покарань та покращить забезпечення дотримання прав засуджених, сприятиме ресоціалізації та виправленню засуджених.

Вирішуючи питання про відповідність Законопроекту положенням Конституції України, Комітет виходить з наступного.

У Конституції України зазначається, що Україна є правовою державою (стаття 1), органи законодавчої, виконавчої та судової влади здійснюють свої повноваження у встановлених цією Конституцією межах і відповідно до законів України (частина друга статті 6), закони та інші нормативно-правові акти

приймаються на основі Конституції України і повинні відповідати їй (частина друга статті 8). За приписом частини другої статті 19 Конституції України органи державної влади зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Відповідно до статті 3 Конституції України людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю.

Виключно законами України визначаються, зокрема, засади цивільно-правової відповідальності, діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями, та відповідальність за них (пункт 22 частини першої статті 92 Конституції України); органів і установ виконання покарань (пункт 14 частини першої статті 92 Конституції України).

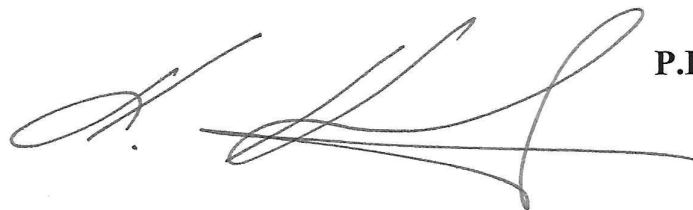
У Рішенні від 30 травня 2001 року № 7-рп/2001 Конституційний Суд України зазначив, що виключно законами України мають врегульовуватись засади цивільно-правової відповідальності (загальні підстави, умови, форми відповідальності тощо), підстави кримінальної, адміністративної та дисциплінарної відповідальності - діяння, які є злочинами, адміністративними або дисциплінарними правопорушеннями (основні ознаки правопорушень, що утворюють їх склад), та відповідальність за них. У такий спосіб Конституція України заборонила врегульовувати зазначені питання підзаконними нормативно-правовими актами та встановила, що лише Верховна Рада України у відповідному законі має право визначати, яке правопорушення визнається, зокрема, адміністративним правопорушенням чи злочином, та міру відповідальності за нього (абзац сьомий пункту 2 мотивувальної частини).

У своєму Рішенні від 12 лютого 2002 року № 3-рп/2002 Конституційний Суд України зазначив, що Конституція України як головне джерело національної правової системи є також базою поточного законодавства. Вона надає можливість урегулювання певних суспільних відносин на рівні законів, які конкретизують закріплені в Основному Законі положення (абзац перший підпункту 3.1 пункту 3 мотивувальної частини).

Зважаючи на зазначене, а також на те, що Верховна Рада України – єдиний орган законодавчої влади в Україні, одним із повноважень якого є прийняття законів (стаття 75, пункт 3 частини першої статті 85 Конституції України), внесення запропонованих проектом Закону змін до чинного законодавства узгоджується з нормами Конституції України.

Враховуючи викладене, Комітет дійшов висновку, що проект Закону про внесення змін до Кримінального та Кримінально-виконавчого кодексів України щодо пом'якшення процесу відбування покарань (реєстр. № 7335 від 23 листопада 2017 року), поданий народним депутатом України Дмитренком О.М., не суперечить положенням Конституції України.

Голова Комітету

Р.П. КНЯЗЕВИЧ